

متن پرسش

سلام علیکم . استاد شما در کتاب "ادب عقل و خیال و قلب" فرمودید همه ابعاد خود را رشد دهید و یکی از این ابعاد را درس خواندن معرفی کردید بعنوان بعد تجربی و همچنین دوران انشجویی را بهترین دوران برای بالفعل کردن بالقوه ها . در رشته مهندسی تحصیل میکنم و تمام تلاشم اینه که معارف دینی را هم در کنار درس کارکنم اما احساس میکنم خوندن این درس ها واقعا بیفایده ست و به نوعی نمیتواند مرا در "عالم دین نگه دارد . و اینکه اصلا محیط بگونه ای نیست که دانشجو ها بتوانند باهم معارف دین را کار کنند در این محیط که همه درگیر کثرت ها هستند و من نیز به نوعی چگونه از کثرتها آزاد شویم؟ چگونه از این افکار که تمام ذهنم را درگیر کرده آزاد شوم و با یک هدف متعالی درس خواندن را ادامه دهم؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: فکر می‌کنم عرضی که به سؤال شماره‌ی ۱۳۵۰ داده شده برای جنابعالی نیز کارساز باشد. موفق باشید